

عنوان مقاله:

ارزیابی تطبیقی استان های کشور از لحاظ شاخص های توسعه انسانی (HDI) و جایگاه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، توسعه و بازآفرینی زیرساخت های شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

غلامعلی خمر - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

سمیه راهدارپودینه - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

طاهره کنده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

راضیه پورعلیمردان - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

هدف اصلی توسعه بهره رساندن به انسان ها و بهبود کیفیت زندگی مردم و پرورش قابلیت های انسان می باشد و توسعه انسانی فرآیند بسط انتخاب ها و ظرفیت های انسانی است. هدف این پژوهش ارزیابی استان های کشور در سه دوره (1390-1385-1380) از لحاظ شاخص توسعه انسانی و بررسی جایگاه استان سیستان و بلوچستان در این سه دوره می باشد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر مطالعات اسنادی-کتابخانه ای بوده است. ابتدا آمار و رقام مربوط به آموزش، تولید ناخالص ملی و امید به زندگی در این سه دوره مورد بررسی قرار گرفت. سپس شاخص توسعه انسانی استان های کشور با استفاده از مدل تاپسیس مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد که استان های فارس و قزوین طی این سه دوره به توسعه انسانی دست یافتند و استان های سیستان و بلوچستان، کردستان و اردبیل در هر دوره در وضعیت نامطلوبی قرار داشته. استان سیستان و بلوچستان (30) استان کردستان (30) و استان آذربایجان غربی (23) که هر سه استان جز استان های بسیار محروم در رتبه بندی قرار گرفتند.

کلمات کلیدی:

توسعه، شاخص توسعه انسانی، تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113941>

